

Forhaand skal „bøde“ for blot at faa Lov at *bede om sin Ret* (o: „rekvirere“), medens den Lejer, der ikke betaler Leje og altsaa ikke yder *sin Præstation*, ganske roligt kan beholde og bruge Modpræstationen (Lejligheden), uden at det koster ham noget, end ikke et processuelt Pengeoffer. Denne uretfærdige Bestemmelse misbruges mere og mere af en Lejertype, der i hvert Fald ikke bør favoriseres, nemlig de, som ikke *ville* betale, og hvilken Lejertype efterhaanden mere og mere bliver Byfogedens faste Kunder under Udsættelsesforretninger, og hvilke Lejere blive mere fuldtallige, efterhaanden som enkelte Blade mere og mere faa banket ind i deres Hukommelse, at de ikke bør flytte, før Fogeden kommer. Ikke alene bor vedkommende gratis i kortere eller længere Tid, men han nyder endog gratis Flytning og generer sig undertiden ikke for at foreslaa, at han af Husværtten faar et kontant Beløb for at flytte uden Fogeden. Det er formentlig utvivlsomt, at en Sportelbestemmelse som den omhandlede ikke alene er uretfærdig overfor Grundejerne, men ogsaa umoralsk, for saa vidt som den gør de paagældende Medborgere pekuniært interesserede i at begaa Retskrænkelser. Snarere synes det os, at i Tilfælde som de, hvorom her er Tale, hvor Sagsvolderens Retsbrud ligger klart, burde Lovgivningen hjælpe den forurettede *gratis* til sin Ret, og der er ingen Tvivl om, at en Ophævelse af Gebyrerne for Fogedudsættelser vil bringe disses Tal betydeligt ned, skabe ærligere Forhold mellem Ejere og Lejere og derhos betyde saa lidt, at Reformen af fiskale Hensyn let kan bæres.

Subsidiært tillade vi os derfor at henstille, at man andrager om denne Reform til Lovgivningsmagtens velvillige Overvejelse.

P. F. V.

Forretningsudvalget:

Lauritz Holm,
p. t. Formand.

Hammerholt.

Chr. J. Andersen.